

מ"ת 8833/10/17 - אהרון חיון נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 8833-10-17 מדינת ישראל נ' חיון(עציר)
תיק חיצוני: 422351/2017

בפני
העותר
נגד
המשיבה
כבוד השופט נסר אבו טהה
אהרון חיון ע"י ב"כ עו"ד הילה טל
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד נדב אוחנה

החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראיה חסויה בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות, במסגרתה עותר המבקש להורות על חשיפת זהות מוסרי הידיעות המודיעיניות שהסיומת שלהן 562, 369, 367, 364, לרבות מועד מסירתן, וכן תוכן המסמכים המסומנים למ-1-למ-2.

2. הנחת העותר לפיה למוסר המידע בתיק זה יש אינטרס מובהק להפלילו, שכן במסגרת החקירה נחקר אדם נוסף (אושרי זנגו), אשר הופלל על ידי הנאשמת 2 (השותפה של העותר לכתב האישום). אשר לידיעה שהסיומת שלה 562, מוסר המידע מוסר, כי: **"יש סמים אצל העותר והנאשמת בבית כרגע והם בבית כרגע"**. בהקשר זה נטען, כי השותפה, כאשר מסרה הודעה בה מפלילה את אושרי זנגו, מוסרת בחקירתה, כי נסעה עם אושרי זנגו לאחר השוד לרמלה והם קנו יחד סמים. אותו אושרי ידע בוודאות לפי גרסת הנאשמת, כי יש ברשותה סמים והיכן היא נמצאת. על כן, יכול להיות ששעת קבלת המידע קריטית, באשר לשימוש במילה "כרגע", אפשרות סבירה שמידע זה ממקם את העותר בשעת האירוע במקום אחר ואף יכולה להוות עדות אליבי.

3. ב"כ המשיבה מנגד, עתר לדחות את העתירה, שכן אין בחשיפת הפרטים החסויים כדי לסייע להגנת העותר. לגופם של דברים, נטען, כי להגנה נמסר תוכן הידיעות, למעט זהות מוסריהן ומועד מסירתן. עוד הוצהר, כי למוסריהן של הידיעות לא הייתה מעורבות במישרין או בעקיפין בעבירות המיוחסות לעותר.

בדיון שהתקיים במעמד צד אחד, ובנוכחות רכזי המודיעין הרלוונטיים, הוצגו לעיון בית המשפט כלל האסמכתאות הרלוונטיות וניתן מענה והסבר לטעמים שעמדה עליהן באת-כוח העותר, הן בכתב והן על פה.

4. כפי שנפסק לא אחת, מקום בו הראיה החסויה עלולה להביא להרשעתו של חף מפשע או להטיל ספק

סביר שיכול לעמוד לזכותו, תטה הכף להעדפת עניינו של הנאשם על פני חיסיון הראיה. עוד נפסק, כי בית המשפט יכריע באשר לחיניותה של עדות חסויה להגנתו של הנאשם, לפי השאלה, האם בעדות זו מצוי פוטנציאל ראיתי, שעשוי לפי קנה מידה אובייקטיבי - לעורר ספק סביר באשמת הנאשם.

5. בכתב האישום נטען בתמצית, כי סמוך לחצות, ברחוב ההסתדרות באשדוד - עת שהופיע המתלונן לקבל שירותי מין בעבור כסף - בעוד המתלונן משוחח עם השותפה, העותר הניף לעברו סכין ואיים, כי ידקור אותו בצווארו, על מנת להפחידו, ולמנוע ממנו להתנגד לגניבת רכשו. במקביל, השותפה (הנאשמת 2 לכתב האישום) חיפשה ברכב, ונטלה את ארנקו של המתלונן שהכיל 700 ₪, מכשיר סלולרי של המתלונן, מפתחות הרכב, הכל בצוותא עם העותר. בהמשך, השותפה ריססה בגז פלפל בעיניו של המתלונן ונמלטו מן המקום.

במסגרת הליך המעצר לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת העותר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום (ראה החלטה מיום 03.01.2018 במ"ת 8833-10-17).

6. אין מחלוקת שתוכן הידיעות נשוא העתירה נמסר להגנה, למעט זהות מוסרי הידיעות ומועד מסירתן. אשר למסמכים המסומנים למ1-למ2 (פעולות החקירה המתועדות בו ותוצריהן) - קיים חיסיון מלא. (לאחר עיון בתוכן האחרונים עולה, כי לא היו תוצרים כלל).

7. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, הן בדיון שהתקיים במעמד הצדדים והן בדיונים שהתקיימו במעמד צד אחד (31.05.2018, 19.06.2018), וכן עיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות, וכן שקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה, וכן שמתני לנגד עיני את הטעמים והנימוקים שעמדה עליהם באת-כוח העותר, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות, שכן לא שוכנעתי ולא מצאתי שיש בהסרת החיסיון כדי להועיל כהוא זה להגנת העותר.

יתרה מכך, כדי להסיר דאגה מליבה של באת-כוח העותר, מוסרי המידע כלל לא מעורבים באירוע נשוא כתב האישום, לא מקרוב ולא מרחוק. מה גם, חלקם כלל אין בינם לבין העותר היכרות כלשהי.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לבאי-כוח הצדדים.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ח, 21 יוני 2018, בהעדר הצדדים.